373D0287

Ἀριθ. N 259/36 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 15. 9. 73

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 25ης Ἰουλίου 1973

περί ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος πού προορίζεται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος τῆς Κοινότητος

(73/287/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 2 ἕως 5 καί 95 πρῶτο καί δεύτερο ἐδάφιο, κατόπιν διαβουλεύσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί ὁμοφώνου συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου,

I

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ διαρθρωτικές μεταβολές στήν ἐνεργειακή ἀγορά ὁδήγησαν τά Κράτη μέλη νά ἐκδώσουν στίς 21 Ἀπριλίου 1964 πρωτόκολλο συμφωνίας σχετικά μέ τά ἐνεργειακά προβλήματα· ὅτι, κατ' ἐφαρμογήν τῆς παραγράφου 11 τοῦ πρωτοκόλλου αὐτοῦ καί βάσει τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο 1 καί 2 τῆς συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπή ἐξέδωσε στίς 22 Δεκεμβρίου 1970 ἀπόφαση ἀριθ. 3/71/ΕΚΑΧ περί τοῦ κοινοτικοῦ καθεστῶτος παρεμβάσεως τῶν Κρατῶν μελῶν πρός ὄφελος τῆς βιομηχανίας ἐξορύξεως ἄνθρακος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 3/65 τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1965·

ὅτι τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά τῆς ἀγορᾶς ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος, πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος, ὁδήγησαν τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή νά ἐκδώσει — κατόπιν ὁμοφώνου συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου — τήν ἀπόφαση ἀριθ. 1/67 τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1967 περί ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος [1]·

ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή, ἀφοῦ παρετάθη γιά ἕνα ἔτος [2], ἔληξε στίς 31 Δεκεμβρίου 1969·

ὅτι γιά τούς αὐτούς λόγους καί ἐντός τῶν αὐτῶν πλαισίων, ἡ Ἐπιτροπή ἐξέδωσε στίς 19 Δεκεμβρίου 1969 τήν ἀπόφαση ἀριθ. 70/1/ΕΚΑΧ περί ἄνθρακος ὀπταθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος [3], ἡ ὁποία ἔπαυσε νά ἰσχύει στίς 31 Δεκεμβρίου 1972·

ὅτι ἀπεδείχθη, ὅτι κατά τή λήψη τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 70/1/ΕΚΑΧ, ἡ μεγάλη πλειοψηφία παραγωγῶν καί καταναλωτῶν ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως δέν εἶχε λάβει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τή δημιουργία καταστάσεως ὥστε οἱ χρηματοδοτικές δαπάνες πού ἀπορρέουν ἀπό τόν ἐφοδιασμό τους σέ ὀπτάνθρακα νά ἀναληφθοῦν πλήρως ἀπό τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος·

ὅτι καί κατά τά προσεχή ἔτη θά ἐπακολουθήσουν οἰκονομικές δυσχέρειες σχετικά μέ τήν παραγωγή καί διάθεση τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος, πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος, λόγω τοῦ ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς παρουσιάζεται οἰκονομικῶς ἐλλειμματικό μεσοπρόθεσμα καί μακροπρόθεσμα· ὅτι θά ἠδύνατο νά ἀποδειχθοῦν ἀναγκαῖες σοβαρές μειώσεις τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος· ὅτι ταυτόχρονα ὑπάρχει ἀβεβαιότητα ὡς πρός τίς συνθῆκες ἐφοδιασμοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως ἀπό τρίτες χῶρες, πού θά προέκυπταν ἀπό μία πολύ γρήγορη ἤ πολύ μεγάλη μείωση τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος τῆς Κοινότητος· ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη περιορισμοί στόν τομέα τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς·

ὅτι, ἐπί πλέον, ἡ ἀπότομη κατάργηση ἑνός εἰδικοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεων γιά τόν ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως καί τούς ὀπτάνθρακες, πού προορί-

[1] ΕΕ ἀριθ. 36 τῆς 28. 2. 1967, σ. 562/67.

[2] Ἀπόφαση ἀριθ. 2177/68/ΕΚΑΧ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 27. 12. 1968 (ΕΕ ἀριθ. N 315 τῆς 31. 12. 1968, σ. 1.)

[3] ΕΕ ἀριθ. N 2 τῆς 6. 1. 1970, σ. 10.

ζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος, θά συνεπήγετο τόν κίνδυνο νά ἐπανεμφανισθοῦν οἱ ἴδιοι ἀνασταλτικοί παράγοντες τούς ὁποίους οἱ ἀποφάσεις ἀριθ. 67/1 καί 70/1/ΕΚΑΧ εἶχαν σκοπό νά ἐξουδετερώσουν·

ὅτι, ἰδίως, θά ὑπῆρχε κίνδυνος νά δημιουργηθεῖ μία κατάσταση ἀντίθετη πρός τήν κοινοτική ἀλληλεγγύη τόσο ἀπό ἀπόψεως διαθεσίμων ποσοτήτων γιά τίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές, ὅσο καί στόν τομέα εὐθυγραμμίσεως τῶν τιμῶν τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως προελεύσεως τρίτων χωρῶν·

ὅτι μία τέτοια ἐξέλιξη θά ἔθετε σέ κίνδυνο ὁρισμένους βασικούς στόχους τούς ὁποίους ἡ Κοινότης ἔχει καθῆκον νά πραγματοποιήσει καί ἰδιαιτέρως ἐκείνους πού καθορίζονται στά ἐδάφια α) καί δ) τοῦ ἄρθρου 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι, κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, παρουσιάζεται ἀναγκαία, γιά τήν ἐπίτευξη τῶν ἀνωτέρω στόχων τῆς Κοινότητος, ἡ δημιουργία ἑνός νέου εἰδικοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεων τῶν ἐπιχειρήσεων ἄνθρακος, πού θά διευκολύνει τήν ἀναγκαία παραγωγή ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος καί πού χάρη στήν ἐπέκταση τῶν κανόνων θά ἐπιτρέπει τή μείωση, ὅσο ἀπαιτεῖται, τῶν τιμῶν τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος, ἐνῶ θά προβλέπει ἕνα σύστημα κοινοτικῆς χρηματοδοτήσεως πρός ὄφελος τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί ἄλλων δαπανῶν πού σχετίζονται μέ τή διεύρυνση τῆς Κοινότητος·

ὅτι ἡ συνθήκη δέν προέβλεπε τίς ἐξουσίες δράσεως πού ἀπαιτοῦνται γιά τό σκοπό αὐτό· ὅτι, στήν περίπτωση αὐτή πού δέν προβλέπεται ἀπό τή συνθήκη, πρέπει νά γίνει χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο 1 γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ πραγματοποίηση τῶν ἀνωτέρω στόχων·

II .

ὅτι ἕνα νέο εἰδικό καθεστώς ἐνισχύσεων γιά τόν ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως καί τόν ὀπτάνθρακα πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος πρέπει νά ἐπιτρέπει, προοδευτικά, τόσο στούς παραγωγούς ὅσο καί στούς καταναλωτές τῶν ἀνθράκων αὐτῶν νά λαμβάνουν, κατά τή διάρκεια ἰσχύος των, τά ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε νά προκύψει κατά τή λήξη αὐτοῦ τοῦ καθεστῶτος μία κατάσταση στήν ὁποία ἡ βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος θά φέρει ὁλόκληρο τό οἰκονομικό βάρος τοῦ ἐφοδιασμοῦ της σέ ὀπτάνθρακα:

— εἴτε διά τῆς πληρωμῆς τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος (1) σέ τιμή πού θά καταστήσει δυνατή τήν παραγωγή, πράγμα τό ὁποῖο ἰσοδυναμεῖ ἐνδεχομένως μέ καταβολή πριμοδοτήσεως ἀσφαλείας,

— εἴτε διά προσφυγῆς στή διεθνή ἀγορά, πράγμα πού θά μποροῦσε νά ἐπιφέρει, κατά τήν περίοδο πού καλύπτεται ἀπό τό σύστημα ἐνισχύσεων, μεταβολή προσανατολισμοῦ τῆς πολιτικῆς ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων·

ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, τό νέο καθεστώς θά πρέπει νά εἶναι περιορισμένο χρονικά καί σταδιακά·

ὅτι ἐξάλλου ὑπό τίς σημερινές συνθῆκες, ὁ καλύτερος τρόπος γιά τήν πραγματοποίηση τῶν ἀνωτέρω στόχων εἶναι ἡ διευκόλυνση τῆς ἀναγκαίας παραγωγῆς ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως διά μιᾶς ἐνισχύσεως στήν παραγωγή μεταβλητοῦ ὕψους γιά κάθε ἀνθρακοφόρο λεκάνη ἐπί ἕξι ἔτη καί, ἐπί πλέον, τῆς διαθέσεως σέ περιοχές ἀπομακρυσμένες ἀπό τήν ἀνθρακοφόρο λεκάνη καί τῶν παραδόσεων, πού γίνονται στά πλαίσια τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν, διά μιᾶς ἐνισχύσεως γιά τή διάθεση τῆς ὁποίας τό ποσοστό θά ποικίλει ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐργοστασίων καί τό ὁποῖο θά μειώνεται τά δύο τελευταῖα ἔτη ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως·

ὅτι, γιά νά ληφθοῦν ἀποτελεσματικότερα ὑπόψη οἱ διαφορετικές οἰκονομικές συνθῆκες πού χαρακτηρίζουν τίς διάφορες ἀνθρακοφόρες λεκάνες, τά Κράτη μέλη πρέπει νά ἔχουν τή δυνατότητα νά καθορίζουν γιά τήν ἐνίσχυση στήν παραγωγή ποσά γιά τά ὁποῖα λαμβάνεται ὑπόψη ἰδίως ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ μέσου κόστους τῆς παραγωγῆς τῆς ἀνθρακοφόρου λεκάνης καί τῶν τιμῶν τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως στήν κυριότερη ζώνη διαθέσεως, καθώς καί οἱ συνθῆκες διαθέσεως μακροχρονίως, ἔστω καί ἄν αὐτή ἡ διαφορά ὑπερβαίνει ἐκεῖνο τό ὁποῖο θά ἦταν ἀπόλυτα δικαιολογημένο γιά λόγους ἀσφαλείας τοῦ ἐφοδιασμοῦ· ὅτι ὁ καθορισμός αὐτός πρέπει νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο ἐγκρίσεως ἀπό τήν Ἐπιτροπή βάσει τῶν κριτηρίων τά ὁποῖα καθορίζονται ἀνωτέρω·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ πλήρης ἀποδοτικότης τοῦ νέου καθεστῶτος ἐνισχύσεων, οἱ συμβατικές σχέσεις μεταξύ παραγωγῶν καί καταναλωτῶν ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πρέπει νά τοποθετηθοῦν ἐπί σταθερῆς βάσεως, καί νά τεθοῦν οἱ συναλλασσόμενοι ὑπό συνθῆκες δυνάμενες νά συγκριθοῦν καί ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, ἡ παροχή ἐνισχύσεων πρέπει νά συνδέεται μέ σύναψη μακροπροθέσμων συμβάσεων·

ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλίζεται ἡ μεταβίβαση στόν ἀγοραστή τῆς ἐνισχύσεως γιά τή διάθεση καί ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐνίσχυση στήν παραγωγή ἡ ἐνδεχομένη μεταβίβασή της δέν πρέπει νά συνεπάγεται, ἐπί μακροπροθέσμων συμβάσεων, διακρίσεις·

(1) Ἀφαιρουμένης ὁποιασδήποτε ἐνισχύσεως, πού δικαιολογεῖται ἀπό σκέψεις ἁρμόζουσες στή θέση τῶν ἀνθρακορυχείων.

III

ὅτι, κατά τό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 β) τελευταῖο ἐδάφιο, ἡ εὐθυγράμμιση μέ τίς τιμές παραδόσεως τῶν προϊόντων τρίτων χωρῶν εἶναι νόμιμη μόνο ὅταν ὁ ἀγοραστής ἔχει πραγματικά τή δυνατότητα νά ἀποκτήσει τά προϊόντα αὐτά· ὅτι γιά τόν ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως καί τόν ὀπτάνθρακα ὁ ἀνταγωνισμός τῶν προϊόντων τρίτων χωρῶν δέν ὑφίσταται σέ ὅλες τίς περιοχές τῆς κοινῆς ἀγορᾶς·

ὅτι οἱ στόχοι τῆς ἀποφάσεως δύνανται νά ἐπιτευχθοῦν μόνο ἐφ' ὅσον οἱ ἐπιχειρήσεις δύνανται νά παρέχουν γιά παραδόσεις, ἐντός τοῦ πλαισίου μακροπροθέσμων συμβάσεων, ἐκπτώσεις ἐπί τῶν τιμοκαταλόγων τους ἀκόμη καί ὅταν δέν ὑπάρχει ἀποτελεσματικός ἀνταγωνισμός στόν τόπο τῆς καταναλώσεως·

ὅτι ἁρμόζει νά θεσπισθοῦν ἐγγυήσεις πού θά ἐπιτρέπουν νά διασφαλισθεῖ ὅτι οἱ αὐξημένες δυνατότητες εὐθυγραμμίσεως πού προκύπτουν ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση δέν θά ὁδηγήσουν σέ καθορισμό τιμῶν χαμηλοτέρων ἀπό τίς τιμές τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως προελεύσεως τρίτων χωρῶν· ὅτι ἀρκεῖ γι' αὐτό τό σκοπό νά δοθεῖ στήν Ἐπιτροπή εὐχέρεια καθορισμοῦ ἐνδεικτικῶν τιμῶν·

ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποτραπεῖ, σέ περίπτωση παραδόσεως ὀπτάνθρακος ὑψικαμίνου, ἡ μή πλήρης κάλυψη τοῦ καθαροῦ κόστους ὀπτανθρακοποιήσεως· ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, πρέπει νά δοθεῖ τό δικαίωμα στήν Ἐπιτροπή νά καθορίζει σταθερές ἀξίες πού θά ἐπιτρέπουν τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς ὀπτάνθρακος βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως·

ὅτι γιά τήν ὀρθή ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται, ἐξάλλου, ἡ Ἐπιτροπή νά ἔχει τή δυνατότητα νά καθορίζει τά κριτήρια γιά τήν ἐκτίμηση τῶν διαφορῶν ποιότητος μεταξύ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῶν παραδόσεων κατά τήν παρούσα ἀπόφαση·

ὅτι ἡ παράβαση τῆς παρούσας ἀποφάσεως πρέπει νά συνεπάγεται τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 64 τῆς συνθήκης·

IV

ὅτι στήν ἀνωτέρω παράγραφο I ἐξετάσθησαν οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους ἡ παροχή ἐνισχύσεων στίς ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος, πού προορίζονται νά διευκολύνουν τήν ἀπαραίτητη παραγωγή ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος καθώς καί τή διάθεση τῶν προϊόντων αὐτῶν, νά δύναται νά πραγματοποιήσει περισσότερους ἀπό τούς στόχους πού καθορίζονται στό ἄρθρο 3 τῆς συνθήκης· ὅτι, στόν τομέα αὐτό, τό μέγεθος τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τῆς συνθήκης, σέ περίπτωση ἐλλείψεως, δικαιολογοῦν κοινοτική χρηματοδότηση τῶν ἐνισχύσεων γιά τή διάθεση τῶν προϊόντων πού ἀφοροῦν τίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές·

ὅτι εἶναι σημαντικό νά καθορισθοῦν οἱ κανόνες χρηματοδοτήσεως τῶν ἐνισχύσεων, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν συμφερόντων τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς βιομηχανίας καταναλώσεως ὀπτάνθρακος ὑψικαμίνου·

ὅτι τά δύο τρίτα περίπου τῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος, πού προορίζονται γιά τήν τροφοδότηση ὑψικαμίνων, καταναλώνονται στίς χῶρες παραγωγῆς ἄνθρακος καί ἑπομένως εἶναι δίκαιο νά ἀναλαμβάνουν οἱ χῶρες αὐτές τήν ἐνίσχυση στήν παραγωγή·

ὅτι ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς δικαιολογεῖ μία σημαντική αὔξηση τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως γιά τή διάθεση τῶν προϊόντων σέ σχέση μέ τήν προηγούμενη ἀπόφαση, πράγμα τό ὁποῖο συνεπάγεται μεγαλύτερες δαπάνες· ὅτι λόγω τῆς ἀδυναμίας καλύψεως τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό ἐθνικά οἰκονομικά μέσα εἶναι ἀπαραίτητο νά προβλεφθεῖ κοινοτική συνεισφορά στή χρηματοδότηση τῶν ἐνισχύσεων γιά τή διάθεση, πού ἀφοροῦν ἐνδοκοινοτικές παραδόσεις· ὅτι δεδομένου ὅτι τέτοια συνεισφορά δέν περιλαμβάνεται μεταξύ τῶν δαπανῶν πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 50 ἐδάφιο 1 τῆς συνθήκης, πρέπει στή μή προβλεπόμενη αὐτή περίπτωση νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο πρῶτο·

ὅτι τά πλεονεκτήματα πού παρέχονται στούς καταναλωτές ὀπτάνθρακος ὑψικαμίνου ἀπό τό καθιερωμένο σύστημα δικαιολογοῦν ἀνάλογη συνεισφορά τους στήν κοινοτική χρηματοδότηση τῶν ἐνισχύσεων γιά τή διάθεση τῶν προϊόντων γιά τίς ἐνδοκοινοτικές παραδόσεις· ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τή συμμετοχή στή χρηματοδότηση αὐτή, τό ἄρθρο 53 τῆς συνθήκης προβλέπει τόν καθορισμό οἰκονομικῶν μηχανισμῶν πού θά κριθοῦν ἀπαραίτητοι γιά τήν ἐκτέλεση τῶν στόχων πού καθορίζονται στό ἄρθρο 3· ὅτι οἱ μηχανισμοί αὐτοί, τῶν ὁποίων ἡ πλέον συνήθης μορφή εἶναι ἕνα ἐξισωτικό ταμεῖο, προϋποθέτουν κανονικά τήν κατανομή τῶν δαπανῶν πρός ὄφελος ἑνός περιορισμένου ἀριθμοῦ ἐπιχειρήσεων ἤ συναλλαγῶν μεταξύ τοῦ συνόλου τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρήσεων· ὅτι, στήν περίπτωση αὐτή, ἡ κατανάλωση τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος ὑπερβαίνει αἰσθητά τήν κατανάλωση τοῦ εἰσαγομένου ἄνθρακος ὥστε ἡ προσφυγή σέ ἐξισωτικό ταμεῖο θά ἀπεδεικνύετο ἀνεπαρκής· ὅτι στήν περίπτωση αὐτή, πού δέν προβλέπεται ἀπό τή συνθήκη, πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο 1·

ὅτι ἡ συνεισφορά ἀπό τούς καταναλωτές ὀπτάνθρακος ὑψικαμίνου πρέπει νά καθορισθεῖ σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερο οὐδέτερη βάση καί σέ ἐπίπεδο πού νά μήν εἶναι δυνατόν νά χειροτερεύσει τούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ·

ὅτι τό ποσό συνεισφορῶν πού προέρχονται ἀπό τίς βιομηχανίες σιδήρου καί χάλυβος, οἱ ὁποῖες δέν συμμετέχουν στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί καλύπτουν ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἀναγκῶν τους σέ ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως ἐθνικῆς προελεύσεως, δύναται νά χρησιμεύσει γιά τή μείωση τοῦ βάρους τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν παραγωγῆς·

ὅτι ἡ κοινοτική χρηματοδότηση πρέπει νά εἶναι ἁπλή καί ἀποτελεσματική· ὅτι γι' αὐτό ἀρκεῖ ἡ πρόβλεψη γιά τή σύσταση ἑνός εἰδικοῦ ταμείου πού θά τό διαχειρίζεται ἡ Ἐπιτροπή·

V

ὅτι ἡ ὀρθή ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 3/71/ ΕΚΑΧ τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1970 δέν θά ἦταν ἐξασφαλισμένη, ἄν ἡ Ἐπιτροπή δέν ἐλάμβανε ὑπόψη τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση γιά νά ἐκτιμήσει ἄν οἱ ἐνισχύσεις, πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 6 ὡς 9 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 3/71/ΕΚΑΧ, εἶναι δυνατόν νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν καλή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι ἐπί πλέον ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά μεριμνᾶ ὥστε οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση νά μήν ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἀλλοίωση τῶν συνθηκῶν ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἄνθρακος ἤ ὀπτάνθρακος ἤ μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ, γιά τά ὄργανα τῆς Κοινότητος, ἡ δυνατότητα ἀναθεωρήσεως τῶν οὐσιωδῶν οἰκονομικῶν διατάξεων μέ σκοπό ἰδίως τήν προσαρμογή τους στήν ἐξέλιξη τῶν συνθηκῶν ἐφοδιασμοῦ μακροπρόθεσμα καί τῶν ρευμάτων ἐφοδιασμοῦ στή διευρυμένη Κοινότητα, καθώς καί ἡ δυνατότητα ἀναστολῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως στήν περίπτωση πού θά προέκυπταν ἀπό τήν ἐφαρμογή της σοβαρές δυσκολίες στήν κοινή ἀγορά τοῦ ἄνθρακος καί χάλυβος ἤ δυσκολίες πού θά ὁδηγοῦσαν σέ ἀλλοίωση μιᾶς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, καθώς καί σέ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες σημαντικές μεταβολές θά παρενέβαιναν στίς συνθῆκες, τόν ὄγκο ἤ τήν κατανομή τῶν ἐνδοκοινοτικῶν ρευμάτων τῶν συναλλαγῶν, τροποποιώντας ἔτσι τίς οἰκονομικές συνθῆκες οἱ ὁποῖες ὁδήγησαν στήν ἔκδοση τῆς παρούσας ἀποφάσεως· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά δύναται νά περιορίζει τό εὐεργέτημα τῆς παροχῆς ἐνισχύσεων σέ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ ἐξέλιξη τῆς ἐκτελέσεως τῶν μακροπροθέσμων συμβάσεων θέτει σέ κίνδυνο τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τῆς παρούσας ἀποφάσεως·

ὅτι δύναται νά καταστεῖ ἀπαραίτητος ὁ προσδιορισμός, διά γενικῶν ἀποφάσεων, τῶν συνθηκῶν ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τούς ὁποίους καθιερώνει ἡ παρούσα ἀπόφαση καί ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν οἱ κατάλληλες γιά τό σκοπό αὐτό διαδικασίες·

ὅτι ἡ παρούσα ἀπόφαση σκοπεύει νά συμβάλλει προσωρινά στή λύση τῶν προβλημάτων πού δημιουργοῦνται ἀπό ἀναντικατάστατα προϊόντα ὅπως ὁ ἄνθρακας ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὁ ὀπτάνθρακας, πού προορίζονται γιά τή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος· ὅτι κατά συνέπεια ἡ περίοδος ἰσχύος της πρέπει νά περιορισθεῖ σέ ἕξι ἔτη· ὅτι ἐνδείκνυται, πρός ἀποφυγή διακοπῆς τῆς συνεχείας, οἱ διατάξεις τῆς παρούσας ἀποφάσεως σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις, τούς κανόνες καθορισμοῦ τῶν τιμῶν καί τήν κοινοτική χρηματοδότηση, νά τεθοῦν σέ ἰσχύ τήν 1η Ἰανουαρίου 1973,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΤΜΗΜΑ I

Ἐνισχύσεις τῶν Κρατῶν μελῶν

Ἄρθρο 1

Τά Κράτη μέλη ἐξουσιοδοτοῦται νά παρέχουν στίς ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος, πού ὑπάγονται στή δικαιοδοσία τους, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦν παραδόσεις ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πού προορίζονται γιά τόν ἐφοδιασμό ὑψικαμίνων τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος τῆς Κοινότητος, ἐνισχύσεις γιά τή διευκόλυνση τῆς παραγωγῆς, τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων σέ περιοχές ἀπομακρυσμένες ἀπό τόν τόπο παραγωγῆς καί τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν, καθώς καί τῆς συνάψεως καί ἐκτελέσεως μακροπροθέσμων συμβάσεων. Γιά τό σκοπό αὐτό δύνανται νά χορηγοῦνται οἱ ἀκόλουθες ἐνισχύσεις:

α) ἐνίσχυση στήν παραγωγή, γιά τήν ὁποία οἱ Κυβερνήσεις καθορίζουν κατ' ἔτος ἕνα ποσό γιά κάθε ἀνθρακοφόρο λεκάνη, λαμβάνοντας ἰδίως ὑπόψη τό μέσο κόστος παραγωγῆς τῆς λεκάνης, τίς τιμές τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως στήν κυριότερη ζώνη διαθέσεώς του καί τίς μακροχρόνιες συνθῆκες ἐφοδιασμοῦ·

β) ἐνίσχυση γιά τή διάθεση, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται σέ περίπτωση παραδόσεως, πού προορίζεται γιά μία ζώνη ἀπομακρυσμένη ἀπό τή λεκάνη παραγωγῆς ἤ πού πραγματοποιεῖται στά πλαίσια τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν. Τό ποσό τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς δύναται νά ἀνέλθει μέχρι 3 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως σέ περίπτωση παραδόσεως σέ ἐργοστάσιο

πού διαθέτει τή δυνατότητα ἀπευθείας ἐφοδιασμοῦ διά θαλασσίας ὁδοῦ καί μέχρι 1,60 ΛΜ ἀνά τόνο στίς ἄλλες περιπτώσεις. Τά ποσά αὐτά μειώνονται σέ 2,60 καί 1,40 ΛΜ ἀντιστοίχως γιά τό πέμπτο ἔτος καί σέ 2 καί 1 ΛΜ γιά τό ἕκτο ἔτος ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως. Τά ἐπίπεδα αὐτά καθορίζονται βάσει τῶν ποσῶν τά ὁποῖα ἰσχύουν γιά τό πρῶτο ἔτος ἐφαρμογῆς, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10. Ἡ ρύθμιση πού υἱοθετεῖται ἀπό μία κυβέρνηση δέν ἐπιτρέπεται νά εἰσάγει διακρίσεις στίς ἐνισχύσεις πού ἀντιστοιχοῦν στίς παραδόσεις τῶν ἐπιχειρήσεων ἄνθρακος.

Ἄρθρο 2

1. Κατά τό μέτρο πού ἕνα Κράτος μέλος κάνει χρήση τῆς εὐχέρειας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1, ἐφαρμόζονται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες:

α) οἱ ἐνισχύσεις πρέπει νά καταβάλλονται στίς ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως γιά τίς παραδόσεις ἄνθρακος δικῆς τους παραγωγῆς·

β) οἱ ἐνισχύσεις καταβάλλονται μόνο ὅταν ὁ ἄνθρακας χρησιμοποιήθηκε γιά ὀπτανθρακοποίηση καί ὁ ὀπτάνθρακας αὐτός καταναλώθηκε πράγματι στίς ὑψικαμίνους τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος τῆς Κοινότητος·

γ) οἱ ἐνισχύσεις καταβάλλονται μόνο γιά παραδόσεις ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ἄνθρακος ὑψικαμίνου πού πραγματοποιοῦνται στά πλαίσια μακροπροθέσμου συμβάσεως.

2. Οἱ ἐνισχύσεις στήν παραγωγή, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 ὑπό α), καταβάλλονται μόνο μετά τήν ἔγκριση τοῦ ποσοῦ τους ἀπό τήν Ἐπιτροπή. Ἡ ἔγκριση δίδεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή κατά τό μέτρο, κατά τό ὁποῖο τά κριτήρια πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 ὑπό α) ἐλήφθησαν καλῶς ὑπόψη. Πρός τοῦτο, τά Κράτη μέλη διαβιβάζουν πρίν ἀπό τήν 30ή Σεπτεμβρίου κάθε ἔτους τίς αἰτήσεις τους γιά τό ἑπόμενο ἡμερολογιακό ἔτος μέ τά σχετικά ἔγγραφα. Ἡ Ἐπιτροπή γνωστοποιεῖ τή θέση της ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως.

3. Ἡ ἐνίσχυση γιά τή διάθεση, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 ὑπό β), δύναται νά χορηγηθεῖ μόνο ἄν μεταβιβασθεῖ ὑπό μορφή ἐκπτώσεως ἐπί τῆς τιμῆς στόν ἀγοραστή ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως ἤ ὀπτάνθρακος ὑψικαμίνου. Ὅταν μία ἐπιχείρηση ἄνθρακος μεταβιβάζει τήν ἐνίσχυση παραγωγῆς στούς ἀγοραστές της, ἡ μεταβίβαση αὐτή δέν ἐπιτρέπεται νά εἰσάγει διάκριση μεταξύ τῶν διαφόρων μακροπροθέσμων συμβάσεων, τῶν ὁποίων τήν ἐκτέλεση πρέπει νά διασφαλίσει ἡ ἐπιχείρηση αὐτή.

ΤΜΗΜΑ II

Κανόνες τιμῶν

Ἄρθρο 3

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος ἐξουσιοδοτοῦνται, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο, νά παρέχουν ἐκπτώσεις ἐπί τῶν τιμῶν τῶν τιμοκαταλόγων τους γιά παραδόσεις ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος, πού χρησιμοποιοῦνται γιά τόν ἐφοδιασμό ὑψικαμίνων τῆς κοινοτικῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος, πού πραγματοποιοῦνται στά πλαίσια μιᾶς μακροποθέσμου συμβάσεως, ἀκόμη καί ὅταν δέν ὑπάρχει πραγματικός ἀνταγωνισμός ἀπό τόν ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως ἤ ὀπτάνθρακα προελεύσεως τρίτων χωρῶν στόν τόπο τῆς καταναλώσεως.

2. Οἱ δυνατές ἐκπτώσεις κατά τίς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου 1 δέν πρέπει νά ὁδηγοῦν σέ τιμές παραδόσεως γιά ἄνθρακα καί ὀπτάνθρακα τῆς Κοινότητος οἱ ὁποῖες θά εἶναι χαμηλότερες ἀπό ἐκεῖνες πού θά ἦταν δυνατόν νά ἰσχύουν γιά ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως τρίτων χωρῶν καί γιά ὀπτάνθρακα πού θά παρήγετο ἀπό ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως, προερχόμενον ἀπό τρίτη χώρα.

3. Ὅλες οἱ ἄλλες διατάξεις περί τῆς εὐθυγραμμίσεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 β) τελευταῖο ἐδάφιο τῆς συνθήκης, καθώς καί οἱ ἐκτελεστικές τους ἀποφάσεις, ἐφαρμόζονται στίς συναλλαγές, πού ἀναφέρονται στό ἀνωτέρω ἐδάφιο 1, ἰδίως οἱ διατάξεις ἐκεῖνες πού παρέχουν στήν Ἐπιτροπή τή δυνατότητα νά καταργεῖ ἤ νά περιορίζει ἐναντι τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρήσεων τό εὐεργέτημα τῆς πρακτικῆς τῶν ἐκπτώσεων.

Ἄρθρο 4

Σέ περίπτωση παραβάσεως ἀπό ἐπιχείρηση τῶν κανόνων, πού θεσπίζονται ἀπό τό ἄρθρο 3, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 5

1. Οἱ τιμές παραδόσεως, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3 ἐδάφιο 2 γιά ἄνθρακες ὀπτανθρακοποιήσεως τρίτων χωρῶν, ὑπολογίζονται βάσει τῶν τιμῶν cif κοινοτικῶν λιμένων γιά συγκρίσιμες συναλλαγές. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά καθορίσει ἐνδεικτικές τιμές cif.

2. Οἱ τιμές παραδόσεως πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 ἐδάφιο 2 γιά ὀπτάνθρακες ὑψικαμίνου προελεύσεως τρίτων χωρῶν ὑπολογίζονται βάσει τῶν τιμῶν cif γιά τούς ἄνθρακες ὀπτανθρακοποιή-

σεως, πού ἀναφέρονται στό ἀνωτέρω ἐδάφιο 1, κατά τρόπο ὥστε νά καλύπτεται πλήρως τό καθαρό κόστος ὀπτανθρακοποιήσεως τῶν ἐργοστασίων ὀπτανθρακοποιήσεως πού προβαίνουν στίς παραδόσεις. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά καθορίσει ἀντίστοιχες σταθερές ἀξίες.

3. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά καθορίσει τά κριτήρια γιά τήν ἐκτίμηση τῶν διαφορῶν ποιότητος μεταξύ τοῦ ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί τοῦ ὀπτάνθρακος.

ΤΜΗΜΑ III

Κοινοτική χρηματοδότηση

Ἄρθρο 6

Θεσπίζεται κοινοτική χρηματοδότηση:

— γιά τίς ἐνισχύσεις στή διάθεση, πού καταβάλλονται κατ' ἐφαρμογήν τοῦ τμήματος I τῆς παρούσας ἀποφάσεως καί ἀφοροῦν ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές,

— γιά τό ποσό τῶν συνεισφορῶν πού προέρχονται ἀπό τίς βιομηχανίες σιδήρου καί χάλυβος τῶν Κρατῶν μελῶν πού δέν συμμετέχουν στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές, ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγή τους σέ ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως καλύπτει τουλάχιστον τό 75 % τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑψικαμίνων τους.

Γιά τό σκοπό αὐτό συνιστᾶται εἰδικό ταμεῖο τό ὁποῖο θά διαχειρίζεται ἡ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 7

1. Ἡ κοινοτική χρηματοδότηση ἀφορᾶ βάρος σέ τόνους ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως πού ἀνέρχεται κατ' ἀνώτατο ὅριο σέ 15 ἑκατομμύρια τόνους κατ' ἔτος, καθώς καί ποσό συνεισφορῶν πού ἀναφέρονται στό ἀνωτέρω ἄρθρο 6.

2. Τό εἰδικό ταμεῖο χρηματοδοτεῖται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἡ συνεισφορά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος ἀνέρχεται:

— γιά τό πρῶτο ἔτος, σέ 0,226 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 4 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο,

— γιά τό δεύτερο ἔτος, σέ 0,333 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 5 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο,

— γιά τά ἑπόμενα ἔτη, σέ 0,400 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι κατ' ἀνώτατο ὅριο 6 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἔτος·

β) τά Κράτη μέλη πρέπει νά παρέχουν τίς ἀκόλουθες συνολικές συνεισφορές, πού κατανέμονται βάσει τῆς μεθόδου πού ἀναφέρεται στήν ἀκόλουθη παράγραφο 3:

— γιά τό πρῶτο ἔτος, 0,627 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 9,4 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο,

— γιά τό δεύτερο ἔτος, 0,560 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 8,4 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο,

— γιά τό τρίτο καί τέταρτο ἔτος, 0,493 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι κατ' ἀνώτατο ὅριο 7,4 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἔτος,

— γιά τό πέμπτο ἔτος, 0,273 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 4,1 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο,

— γιά τό ἕκτο ἔτος, 0,207 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι 3,1 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἀνώτατο ὅριο·

γ) ἡ συνολική συνεισφορά τῶν βιομηχανιῶν σιδήρου καί χάλυβος, πού δέν ἀναφέρονται στό ἄρθρο 6 δεύτερη περίπτωση, ἀνέρχεται:

— γιά τά πρῶτα τέσσερα ἔτη, σέ 1,107 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι κατ' ἀνώτατο ὅριο 16,6 ἑκατομμύρια ΛΜ κατ' ἔτος,

— γιά τό πέμπτο ἔτος, σέ 1,027 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι κατ' ἀνώτατο ὅριο 15,5 ἑκατομμύρια ΛΜ,

— γιά τό ἕκτο ἔτος, σέ 0,593 ΛΜ ἀνά τόνο ἄνθρακος, ἤτοι κατ' ἀνώτερο ὅριο 8,8 ἑκατομμύρια ΛΜ.

Τό συνολικό ποσό τῆς συνεισφορᾶς κατανέμεται μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος βάσει τῆς καταναλώσεώς τους σέ ὀπτάνθρακα ὑψικαμίνου.

Ἡ συνεισφορά τῶν βιομηχανιῶν σιδήρου καί χάλυβος, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 6 δεύτερη περίπτωση, ὑπολογίζεται βάσει τοῦ ποσοῦ ἀνά τόνο καταναλώσεως πού ἐφαρμόζεται στίς ἄλλες ἐπιχειρήσεις.

3. Ἡ συνεισφορά πού θά παρέχεται ἀπό τά Κράτη μέλη, κατανέμεται βάσει τῆς ἀκολούθου κλίμακος:

Γερμανία	31 %
Βέλγιο	13 %
Γαλλία	28 %
Ἰταλία	12 %
Λουξεμβοῦργο	10 %
Κάτω Χῶρες	6 %

Ἄρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη — προμηθευτές δύνανται νά ζητήσουν ἀπό τό εἰδικό ταμεῖο τήν ἐπιστροφή τῶν ἐνισχύσεων πού πραγματικά κατέβαλαν.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ἐλέγχει τίς αἰτήσεις καί καθορίζει τά ποσά τά ὁποῖα θά ἐπιστραφοῦν ἀπό τό εἰδικό ταμεῖο στά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη. Ἄν οἱ ἀντίστοιχες ποσότητες σέ τόνους ὑπερβαίνουν τό ὅριο, πού καθορίζεται στό ἄρθρο 7 ἐδάφιο 1, οἱ ἐπιστροφές μειώνονται ἀναλόγως κατά ἕνα ποσοστό μειώσεως ὅμοιο γιά κάθε προμηθεύτρια χώρα.

3. Ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τίς συνεισφορές πού πρέπει νά καταβάλλονται στό εἰδικό ταμεῖο βάσει τῶν ποσῶν αὐτῶν καί τῶν συνεισφορῶν ἀπό τίς βιομηχανίες σιδήρου καί χάλυβος, πού προβλέπονται στό ἀνωτέρω ἄρθρο 7 ἐδάφιο 1.

4. Γιά τήν ἐπιτάχυνση τῆς κοινοτικῆς χρηματοδοτήσεως οἱ προμηθεύτριες χῶρες γνωστοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή τίς παραδόσεις ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως τοῦ προηγουμένου τριμήνου οἱ ὁποῖες δικαιοῦνται ἐνισχύσεως στά πλαίσια τοῦ ἄρθρου 6. Βάσει τῶν δηλώσεων αὐτῶν, ἡ Ἐπιτροπή ζητεῖ ἀπό τά Κράτη μέλη τήν καταβολή τῶν ἀναλογούντων ποσῶν. Ἡ Ἐπιτροπή κατανέμει ἀμέσως τά ποσά αὐτά μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, ταυτόχρονα μέ τήν ἀνάλογη συνεισφορά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος. Ἡ Ἐπιτροπή ζητεῖ τίς συνεισφορές ἀπό τίς χαλυβουργικές ἐπιχειρήσεις καί κατανέμει ἀμέσως τίς πληρωμές μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

5. Τά τελικά ποσά ὁρίζονται στήν ἀρχή κάθε ἡμερολογιακοῦ ἔτους γιά τό προηγούμενο ἔτος.

ΤΜΗΜΑ IV

Γενικές καί τελικές διατάξεις

Ἄρθρο 9

1. Ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει ὑπόψη τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση γιά νά διαπιστώσει ἄν οἱ ἐνισχύσεις, πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 6 ἕως 9 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 3/71/ΕΚΑΧ τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1970, δύνανται νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν καλή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

2. Ἡ Ἐπιτροπή μεριμνᾶ, ἐπίσης, ὥστε οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση νά μήν ἔχουν ἀποτέλεσμα τήν ἀλλοίωση τῶν συνθηκῶν ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἄνθρακος ἤ ὀπτάνθρακος καί τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος.

Ἄρθρο 10

1. Σέ κατεπείγουσες περιπτώσεις ἤ ἄλλως στό τέλος τοῦ πρώτου ἔτους ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως καί στή συνέχεια κάθε δύο ἔτη ἡ Ἐπιτροπή δύναται, μέ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τή Συμβουλευτική Ἐπιτροπή καί μέ ὁμόφωνο σύμφωνο γνώμη τοῦ Συμβουλίου, νά τροποποιεῖ:

— τό ποσό τῆς ἐνισχύσεως γιά τή διάθεση,

— τήν ὀροφή τῶν συναλλαγῶν,

— τούς κανόνες χρηματοδοτήσεως τοῦ εἰδικοῦ ταμείου,

— τήν κλίμακα κατανομῆς, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 7 παράγραφος 3.

Γιά τίς τροποποιήσεις αὐτές πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἐξέλιξη τῶν συνθηκῶν ἐφοδιασμοῦ μακροπροθέσμως καί τά ρεύματα ἐφοδιασμοῦ στή διευρυμένη Κοινότητα.

2. Ἄν, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει ὅτι:

α) ἡ ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως τείνει νά δημιουργήσει σοβαρές διαταραχές στήν κοινή ἀγορά ἄνθρακος καί χάλυβος ἤ δυσχέρειες, οἱ ὁποῖες δυνατόν νά ὁδηγήσουν σέ ἀλλοίωση μιᾶς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἤ ὅτι,

β) ἐπέρχονται σημαντικές μεταβολές στίς συνθῆκες, στόν ὄγκο ἤ στήν κατανομή τῶν ἐνδοκοινοτικῶν ρευμάτων συναλλαγῶν, οἱ ὁποῖες μεταβάλλουν τίς οἰκονομικές συνθῆκες πού ὁδήγησαν στήν ἔκδοση τῆς παρούσας ἀποφάσεως,

ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναστείλει τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως. Ἀναφέρει ἀμέσως σχετικά στό Συμβούλιο.

3. Ἄν, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει ὅτι ἡ ἐκτέλεση μακροπροθέσμων συμβάσεων θέτει σέ κίνδυνο τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τῆς παρούσας ἀποφάσεως δύναται, γιά τίς ἐν λόγω ἐπιχειρήσεις, νά περιορίσει τό εὐεργέτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 1.

4. Σέ περίπτωση ἀνάγκης ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτήσεως Κράτους μέλους, ὁρίζει χωρίς καθυστέρηση τά ἀπαραίτητα μέτρα διασφαλίσεως, τά γνωστοποιεῖ στά λοιπά Κράτη μέλη καί ἀναφέρει ἀμεσως σχετικά στό Συμβούλιο.

Ἄρθρο 11

Ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει περιοδικά στό Συμβούλιο γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως καί τήν ἐξέλιξη τῶν συνθηκῶν ἐφοδιασμοῦ, ἰδίως στά πλαίσια τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν.

Ἄρθρο 12

Ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο καί τή Συμβουλευτική Ἐπιτροπή, λαμβάνει ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 13

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Αὐγούστου 1973. Τά τμήματα I, II καί III ἐφαρμόζονται ἀναδρομικά ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1973 στίς παραδόσεις ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό αὐτή τήν ἡμερομηνία. Οἱ αἰτήσεις, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 ἐδάφιο 2 καί ἀφοροῦν τό ἔτος 1973, θά ὑποβληθοῦν στίς 31 Ὀκτωβρίου 1973. Γιά τό ἔτος 1973 οἱ διατάξεις περί τῆς καταβολῆς τῶν ἐνισχύσεων (ἄρθρο 2, 1 γ)) μέ πιθανές ἐκπτώσεις, ἐπί ἀνυπαρξίας πραγματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ (ἄρθρο 3, 1) καί μέ κοινοτική χρηματοδότηση (ἄρθρο 7), ἐφαρμόζονται καί ἄν δέν ὑφίστανται μακροπρόθεσμες συμβάσεις.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση παύει νά ἰσχύει τήν 31η Δεκεμβρίου 1978.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 25 Ἰουλίου 1973.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

François-Xavier ORTOLI